

La germana Toti

Marc 14, 3-6.

Jesús es trobava a Betània, a casa de Simó el Leprós. Mentre era a taula, vingué una dona que duia una ampolleta d'alabastre plena d'un perfum de nard autèntic i molt costós. La dona trencà l'ampolleta i buidà el perfum sobre el cap de Jesús. Alguns comentaven indignats:

-De què serveix llençar així aquest perfum? S'hauria pogut vendre per més de tres-cents denaris i donar els diners als pobres. I la censuraven.

Però Jesús digué:

-Deixeu-la! Per què la molesteu? Ha fet amb mi una bona acció. De pobres, en teniu sempre amb vosaltres, i els podreu fer el bé sempre que voldreu; en canvi, a mi no sempre em tindreu. Aquesta dona ha fet el que podia fer: s'ha anticipat a ungir el meu cos preparant-lo per a la sepultura. 9 Us asseguro que, quan l'evangeli serà anunciat per tot el món, també recordaran aquesta dona i diran això que ha fet.

Quan era petita a casa li deien Toti. No se sap massa la raó, perquè ella és diu Mercè. Sembla que totí va ser el primer que va dir, referint-se a la Loli, que era la seva germana més gran.

La Toti, superada una adolescència una mica boixa, molt marcada per la moda punk, es va fer religiosa hospitalària. D'això en fa uns 10 anys, i ara és una persona molt valorada tant a l'hospital com entre les seves companyes de comunitat. És original, espontània, directa, primària i se sap retirar amb freqüència per trobar-se directament amb Aquell que estima el seu cor.

El seu treball és a la planta desena: psiquiatria. La seva feina és infermera, i moltes altres coses que quasi ningú veu o no vol veure. Els malalts l'estimen molt pel seu caràcter, ni que a cops perd l'oremus.

Hi ha un ascensor que puja directament a la 10. En general, excepte les hores de visita, va bastant buit. Molts dies la Toti es troba sola a l'ascensor i és un dels seus moments preferits.

Ningú la veu. Només Ell, és clar. Aleshores la Toti s'agenolla, es tapa la cara amb les mans i prega pels malalts que trobarà.

L'ascensor va pujant i ella recorda noms i situacions, a tota velocitat per cert. Quan comença la frenada, s'alça, i li diu : Senyor t'estimo.

Aquest matí a l'Eucaristia de la comunitat han llegit el fragment de "la unció de Jesús a Betània". La Toti mentre puja a l'ascensor li diu : " Quina veritat que sempre de pobres en tindreu entre vosaltres !, i quina falsa caritat la de vendre el perfum per donar-ho als pobres! Que discuteixin els sociòlegs sobre el sentit de les teves paraules i les relacions entre justícia i caritat. Jo, Senyor, tot el que soc t'ho torno a donar pels pobres. Tot el perfum de la meva vida és pels més pobres, els malalts de la planta desena".

Quan l'ascensor comença a frenar i ella treu les mans de la cara les té un xic mullades per l'emoció
